

## ΕΙΚΟΝΕΣ

### Θάνατος Κανακάρης

Ὁ κ. Θάνατος Κανακάρης, πολιτευτὴς ἐπὶ καταγωγῇ καὶ μορφῶσει ἐκ τῶν γνωστοτέρων ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, εἰσῆλθεν ἐνωρίς εἰς τὴν πολιτικὴν. Ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας δὲ πολιτευόμενος ἐν Πάτραις, ἀντιπροσωπεύει σχεδὸν διαρκῶς τὴν δευτερεύουσαν τῆς Ἑλλάδος πόλιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, μετὰ μικρῶν τινῶν διαλειμμάτων, ἀπαξ διατελέσας καὶ δήμαρχος Πατρῶν, ὅτε καὶ κατέλειπεν ἱκνῶν περιφανῆ τῆς δημοarchίας του, πάντων ὁμολογούντων ὅτι εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν του, τὸν καὶ νῦν δήμαρχον κ. Γεώργιον Ροῦφον, αἱ Πάτραι ὀφείλουν τὸν καλλωπισμὸν των, τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν καὶ τὰ λαμπρὰ δημοτικά ἔργα των. Ἐν τῇ πολιτικῇ κατέσχεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θέσιν διακεκριμένην ἐπαξίως τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ ἀρετῶν καὶ τῶν παραδόσεων τοῦ οἴκου του. Ἐκ τῶν στενοτέρων φίλων τοῦ ἀειμνήστου Δελνηγώργη συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ καὶ δις διετέλεσεν ὑπουργὸς τοῦ αὐτοῦ καὶ νῦν ὑπουργεῖοι τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας ἐκείνου. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Δελνηγώργη ἐτάχθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ κ. Τρικοῦπῃ καὶ ἔκτοτε ἀκολουθεῖ καὶ υποστηρίζει τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ, ἀποκτίνσας ὁμολογούμενα δικαιώματα ὅπως συμμετάσχη τῆς κυβερνήσεως, ὡς ἐνδεδειγμένος ἄλλως τε ἐν αὐτῇ ἀντιπρόσωπος καὶ τῆς στερουμένης τῶς τοιοῦτου δευτερευούσης πόλεως τῆς Ἑλλάδος. Διὸ καὶ ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ἠκούσθη ἀνευ ἐκπλήξεως ἢ δυσαρδερείας.

### Α. Σκυλίτσης Ὀμηρίδης

Ἐγεννήθη τῷ 1836 ἐν Σύρῳ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Στέφανος Σκυλίτσος καὶ ὁ ἐκ πατρὸς θεῖος αὐτοῦ Πέτρος Σκυλίτσος Ὀμηρίδης, μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἀφέντες τὰς ἐν Σμύρνῃ καὶ Χίῳ ιδιοκτησίας αὐτῶν καὶ τὴν λοιπὴν περιουσίαν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ὀθωμάνων, ὁ δὲ Πέτρος Σκυλίτσος Ὀμηρίδης ἐλθὼν εἰς Σπέρτσας ἐξέλεγει ὑπὸ τῶν προύχοντων τῆς νήσου Διευθυντῆς τοῦ ἀρτισυστάτου τότε Ναυαρχείου. Ὁ Ἀριστείδης Σκυλίτσος Ὀμηρίδης διήνυσεν τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Ἐρμουπόλει. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δ' ἐκείνην περίπου, ἐνῶ ἐσπούδαζεν, ἐκραγείσθη τῆς ἐν Ἡπειροθεσσαλίᾳ ἐπανάστασεως τοῦ 1854, κατετάχθη ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸ ἱππικόν, ὅπου διεκρίθη, προδιδασθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιλοχίου. Μετὰ τὸ πέραν ὅμως τῆς ἀποτυχούσης ἐκείνης ἐπανάστασεως ἐπανήλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐπεδόθη δραστηρίως εἰς τὸ ἔμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, συστήσας μέγα ὑπολογισμὸν ἐν Πειραιεὶ, καὶ δώσας διὰ τοῦ παραδείγματός του σπουδαίαν ὠθησιν εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς γείτονος πόλεως, οὗ ἕνεκα καὶ ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως

διὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ. Καὶ ἡ μὲν ἐπιχειρήσεις τοῦ ὑπολογισμοῦ δὲν νυδοκίμησε, διέμεινε ὅμως ἔκτοτε ἐν Πειραιεὶ ὁ Ὀμηρίδης, καταγινόμενος εἰς διάφορα ἔργα καὶ πολιτευόμενος, χάρις δὲ εἰς τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ἀπολαμβάνων πολλῆς δημοτικότητος καὶ λίαν ἀγαπητὸς εἰς πάντας σχεδὸν τοὺς κατοίκους Πειραιῶς, οἵτινες καὶ ἐξέλεξαν αὐτὸν πανδημῶς τῷ 1883 δήμαρχον τῆς πόλεως των, διανεχίζοντα τὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας του, ἐξ ἧς ὁ θεῖος του Πέτρος ἐπὶ πολὺ ἐχρημάτισεν ἄλλοτε καὶ δήμαρχος Πειραιῶς. Κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς δημοarchίας του διεκρίθη σπουδαίως, ἐπεδείξατο πατρικὴν πράγματι μεριμνᾶν καὶ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου, πλεῖστα δ' ἔργα ἐκτελεσθέντα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ μαρτυροῦσι τοῦτο. Ἐσχάτως ὁ Ὀμηρίδης διετέλει ἐν Πειραιεὶ ἰδιωτεύων, παρσθενάζετο ὅμως ν' ἀναμιχθῇ καὶ πάλιν ἐνεργῶς εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας, ὅτε προσδλθθεὶς ὑπὸ ἀποπληξίας ἀπεβίωσεν, ἀκμαῖος ἔτι, μόλις 54 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν. Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς ἐπένθησεν ἐγκαρδίως τὸν ἀνδρα, καὶ ἡ πρωτεύουσα δέ, ἐν ἣ λίαν γνωστός ἦν αὐτός τε καὶ ἡ οἰκογένειά του, συνεμερίσθη οὐχ ἥττον τὸ δίκαιον πένθος.

### Ὁ Ἀνδριάς τοῦ Ζάππα

Ὁ ἀνδριάς τοῦ Ζάππα, οὗτινος εἰκόνα ἐκ φωτογραφίας δημοσιεύομεν, ἐστήθη ἐν τῷ ἐν Κων)πόλει Ζαππεῖῳ παρθεναγωγείῳ, εἶνε δ' ἔργον τοῦ παρ' ἡμῖν καλλιτέχνου κ. Γ. Βρούτου, ἐπίτηδες μεταδάντος ἐκεῖ πρὸς τοποθέτησιν αὐτοῦ. Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τελοῦνται προσεχῶς, οὐχ ἥττον ἀπὸ τοῦδε τὸ ἔργον παρὰ τῶν ἰδόντων κρίνεται ὡς ἐν τῶν καλλίστων τοῦ διακεκριμένου ἡμῶν γλύπτου, τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ζαππεῖου δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του. Ἰστέατι δὲ ὁ ἀνδριάς ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ προσβάλλει ἀμέσως τοῦ ἐπισκέπτου τὰ ὄμματα. Ὁ μέγας εὐεργέτης παρίσταται, κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ «Νεολόγου», «ἀντωπός, ὀρθός, ἐν μεγέθει μείζονι τοῦ φυσικοῦ, ἐπὶ βάθρου. Φέρει τ' αὐτοκρατορικὰ παράσημα καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπενδύτου καὶ ὑπενδύτου τὸν μανδύαν, ὅστις καταλίπται ἐπιτωχόμενος ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὤμου. Διὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ κρατεῖ τὴν ἄκραν τοῦ μανδύου. Ὁ ἀριστερὸς βραχίον ἐλεύθερος κάμπτεται, ἡ δὲ χεὶρ πρὸς τὸ πρόσωπον ὑψουμένη ἐπακουμβεῖ διὰ τοῦ λιχανοῦ ἐπὶ τοῦ γενείου. Παρίσταται δὲ σύνητος, μερμηρίζων κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, τίκτει δὲ τέλος τὸ προσφιλὲς αὐτῷ Ζάππειον. Τοῦτο ἀναπαρίσταται ὑπὸ κίονος τετραγώνου, ἐφ' οὗ ἐγγεγλύπτει ἡ λέξις «Ζάππειον». Ἐπὶ τοῦ κίονος τοῦτου ἴσταιται πάννυ καλῶς, ὡς ἐπὶ βάσεως ἀρραγιοῦς, λύχνος τρίμυξος, οὗ αἱ τρεῖς θρυαλλίδες μεταδίδουσι τὸ φῶς εἰς τὸν περίεχόν κόμον. Ὁ λύχνος ἐννοεῖται ὅτι εἶνε ὁ τῆς παιδείας.» Ἀλλὰς τινὰς λεπτομερείας παραλείπομεν ὡς ἐμφαινόμενας καλῶς ἐν τῇ εἰκόνι, ἀρκούμεθα δὲ συγχάironτες ἀπλῶς

θερμότατα τὸν ἐπιφανῆ γλύπτην κ. Βρούτον διὰ τὸ νέον λαμπρὸν ἔργον τοῦ.

### Μεγαλὴ Ἀντωνόπουλος

Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν Ἕλλην πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ διπλωμάτης ἦν υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ἀντωνοπούλου, ἐκ τῶν προκρίτων τῆς Ναυπλίας, συμμετασχόντος τῆς ἐπανάστασεως, χρηματίσαντος δὲ δημάρχου, πληρεξουσίου, βουλευτοῦ καὶ γεροῦστιαστοῦ ἐπὶ Κυβερνήτου καὶ Ὁθωνος. Ἐκπαιδευθεὶς ἐνταῦθα, ἐνῶ συγχρόνως διέτελει ἀκόλουθος τοῦ ὑπουργείου των Ἐξωτερικῶν, ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ, προσκεκολλημένος ἅμα εἰς τὴν ἐν Μονάχῳ πρεσβείαν. Ἐπανελθὼν δὲ ἐχρημάτισε γραμματεὺς καὶ ἐπιτετραμμένος ἐν Κων)πόλει καὶ Παρίσις, ὑπουργοῦντος τοῦ Θουβενέλ, μεθ' οὗ συνεδέετο ἐξ Ἀθηνῶν ἀπὸ τῶν Παρκερικῶν διὰ φιλίας. Διατελὼν δὲ γραμματεὺς τῆς ἐν Παρίσις πρεσβείας ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὁθωνος καὶ ἀπεστάλη νὰ διαπραγματευθῇ μυστικὴν τινα τότε συνεννόησιν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Σερβίας καὶ Ρουμανίας κατὰ τοὺς ἀνωμάλους ἐκείνους καιροὺς, ἦν διεξήγαγε λίαν ἐπιτυχῶς, ἀπολήξασαν εἰς συνθήκην. Καταργηθεὶς τῶν πρεσβειῶν κατὰ τὴν Ἑταπολίτευσιν, διωρίσθη τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου των Ἐξωτερικῶν, κατόπιν δὲ, ἀποχωρήσας, γενικὸς ἐλεγκτὴς τῆς νεοσυστάτου Πιστωτικῆς Τραπεζῆς. Εἶτα ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐπὶ Δελνηγώργῃ τῷ 1870 καὶ κατόπιν βουλευτὴς Ἀργολίδος. Παρητήθη ὅμως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ταχέως, διαφωνῶν κατὰ τὰ Σηπτικὰ πρὸς τὸν Βούλγαρον, μὴ θέλων ὅμως νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ τὸν γηραιὸν ἀρχηγόν, εἰς ὃν πρότερον ἀνῆκε. Τῷ 1885 διωρίσθη πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Βακουφίων καὶ τελευταῖον Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου των Ἐξωτερικῶν, ὅτε καὶ ἀπεστάλη εἰς Κων)πόλιν μετὰ τοῦ Βαλτινοῦ πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ἐλλ. μεγαλοσταύρου εἰς τὸν Σουλτάνον. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ δὲ καὶ ἀπέθανε, καταλιπὼν μνήμην ἀνδρὸς ὀρίστα κατηρτισμένου διὰ τε τὸ πολιτικὸν καὶ διπλωματικὸν στάδιον, διακριθέντος δὲ καὶ χρησίου λίαν τῇ πατρίδι διατελέσαντος.

### Θήρα λευκῶν ἄρκτων

Ἐν τῶν φοβερωτέρων θηρίων τῆς γῆς εἶνε ὡς γνωστὸν ἡ λευκὴ ἄρκτος, διαιτωμένη συνήθως περὶ τοὺς πόλους. Εἶνε ἰσχυρὸς σπανίας, ὀξυδερκέστατον καὶ ὀξήκοον, ἔχει ὀφρῶσιν δυνατὴν, δι' ἧς ἀντιλαμβάνεται τὴν βορὰν ἀπὸ μακρὰν καὶ εἶνε ἡ μεγίστη τῶν ζῴων τοῦ εἶδους τῆς. Ἀρέσκεται νὰ διατρίβῃ μετὰ τῶν πλάγων. εἶνε σαρκοβόρος, καταδιώκουσα τὰς φώκας ἰδίως, καὶ ἀγριότητος ἀπεριγράφτου. Τὸ δέρμα τῆς ἐκτιμᾶται πολὺ καὶ διὰ τοῦτο συχνὰ θηρεύουσιν αὐτὴν οἱ ἀλειτουργοὶ τῶν παγωμένων θαλασσῶν. Τοιαύτην τινὰ θήραν παριστᾷ ἡ εἰκὼν ἡμῶν, ἐν ἣ φαίνεται λέμβος ἀλιευτικὴ προσβαλλομένη ὑπὸ τριῶν ταυτοχρόνως μεγάλων ἄρκτων λευκῶν. Αἱ ἄρκτοι αὗται εὐρίσκοντο ἐπὶ

νυσίδος ἐκ πάγου, ἐφ' ἧς προσήραξεν ἡ διώκουσα αὐτὰς λέμβος. Ἐκείναι τότε ἐφώρμυσαν κατ' αὐτῆς, καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐν τῇ λύσσει τῆς συνέλαβε διὰ τῶν ὁδόντων καὶ τῶν ὀνύχων τὸ χεῖλος τῆς λέμβου, ἄλλη προσεπάθει ν' ἀναβῇ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς καὶ ἡ τρίτη ἀπὸ τῆς πρύμνης. Ὁ εἰς τῶν ἀλιέων ἀνθίσταται ἐρρωμένως κατὰ τῆς πρώτης διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ δούρατος αὐτοῦ. Ὁ υἱὸς του, οὐτίνος ἡ δευτέρα ἀφήρπασε καὶ συνέτριψε τὸ ἀκόντιον, καρφώνει εἰς τὸ στόμα τῆς τὸ ναυτικόν του μαχαίριον, ὅπερ ἐξήγαγε καὶ τὴν ἀφίνει νεκράν. Ὁ τρίτος ἀλιεύς, φοβηθεὶς, ἐπεσε πρὸς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς λέμβου, χωρὶς νὰ ἰδῇ τὴν ἐπερχομένην καὶ εἰσελθοῦσαν ἤδη ἐν τῇ λέμβῳ τρίτην. Ἀλλ' ἰδὼν αὐτὴν ἀντλεῖ θάρρος ἐκ τοῦ φόβου καὶ καταφέρει κατὰ τοῦ ῥύγχους τῆς μίαν σφύραν, ἣν ἔλαβε χαμόθεν. Ἡ σκηνὴ εἶνε δραματικωτάτη καὶ λίαν περιεργὸς ἡ εἰκὼν.

## ΝΕΩΤΕΡΑ

### ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Ἐνώσεως τῶν κοσμηματογραφικῶν τεχνῶν τῶν Παρισίων διοργανοῖ διὰ τὸ 1893 ὑπὸ τὸν μετρούμενον τίτλον «Τὸ φυτὸν» ἐκθεσὶν διεθνῇ, καθ' ἣν τὰ φυτὰ θὰ παρουσιασθῶσι καθ' ὅλας τὰς ἐν τῇ κοσμηματογραφικῇ τέχνῃ ἐφαρμογὰς αὐτῶν. Ἡ ἐκθεσίς διαιρεθῆσεται εἰς πέντε τμήματα· φυτὰ ἀληθῆ, βιομηχανία σχετικὰ πρὸς τὰ ἀνθρ., γραφεῖς, σχέδια, ἀνάγλυφα, σχολαὶ σχεδίων καὶ ἱστορικὴ ἐκθεσίς.

— Ἐν Τορίνῳ ἐντὸς ὀλίγου ἀρχεταὶ λειτουργοῦσα βιβλιοθήκη ἀποκλειστικῶς διατεθειμένη ὑπὲρ τῶν κυριῶν. Ἡ βιβλιοθήκη θὰ περιλαμβάνῃ πᾶν βιβλίον, ἐπιθεώρησιν ἢ ἐφημερίδα δυναμένην νὰ ἐνδιαφέρῃ τὰς κυρίας. Πρῶτον ἤδη ἐν Ἰταλίᾳ ἰδρύεται τοιαύτη βιβλιοθήκη.

— Πειράματά τινα ταχύτητος ἐγένοντο ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Βορρᾶ. Συρμὸς συγκείμενος ἐκ μίᾳ μηχανῆς καὶ 12 ἀμαξῶν φερουσῶν φορτίον ἀνώτερον τοῦ συνήθους ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ ταχύτητα 120 χιλιομέτρων καθ' ὥραν ἐκτελοῦσα τὸν κύκλον Παρισίων, Καλαί, Λίλλης καὶ Παρισίων. Ὁ αὐτὸς συρμὸς διέτρεξε τὰ 250 χιλιομέτρα, τὰ ὅποια χωρίζουσι τοὺς Παρισίους ἀπὸ τῆς Λίλλης εἰς 2 1/2 ὥρας.

— Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Ἰουνίου ἡ βιβλιοθήκη τῶν «Ανακτόρων τοῦ λαοῦ» (Peuplès Palace) τοῦ Λονδίνου ἐδέχθη 204,647 πρόσωπα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πρὸς ἀνάγνωσιν δοθέντων βιβλίων ἀνῆλθεν εἰς 35,558.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης ἀγγέλλουσι τὸν θάνατον τοῦ Ἐδουάρδου Βάουερν-φελδ, τοῦ μεγαλειτέρου ἰδῶς αὐστριακοῦ ποιητοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χάμερλιγκ. Ὁ Βάουερνφελδ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν. Ἐργαζε πολλὰ δράματα, ἐνια τῶν ὁποίων εἶναι δημοτικώτατα. Μετέφρασε τραγωδίαν τοῦ Σαίξπηρ καὶ τινα μυθιστορήματα τοῦ Δίκευς. Ὁ ποιητὴς θὰ τα-

φῇ δαπάναις τοῦ δήμου Βιέννης ὄχι μακρὰν τοῦ τάφου τοῦ φίλου αὐτοῦ Σού-δερετ.

— Ὁ διάσημος συνθέτης Στράους ἐπεράτωσε τὸ μέγα αὐτοῦ μελόδραμα «Ἰπποκλῆς Πάξιαν», τὸ ὁποῖον θὰ παιχθῇ, καθ' ὃ φαίνεται, προσεχῶς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Μελοδράματος τῆς Βιέννης.

— Ἐν τῶν περιεργότερων κεφαλαίων νέου τινὸς ἔργου ἐπιγραφόμενου Οἱ μεταβάσται καὶ ἡ γαλλικὴ κοινωνία ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Α' ὑπὸ τοῦ κ. Φορνερκί φέρεται τίτλον «Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῶν νεκρῶν». Κατὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ὑπολογισμοὺς οἱ πόλεμοι τῆς αὐτοκρατορίας ἀφῆρσαν τὴν ζωὴν 1,700,000 γάλλων.

— Κατὰ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐν Στουτγάρδῃ εἶναι ἐκτεθειμένη εἰκὼν Ἐσταυρωμένου, ἡ ὁποία ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς συζητήσεις. Κατὰ τινὰς εἰδήμονας ἡ εἰκὼν αὕτη εἶναι ἡ γραφεῖσα ὑπὸ Ἀλβέρτου Δοῦρερ κατὰ τὸ 1512 καὶ ἀπολεσθεῖσα κατ' ἄλλους ὅμως πρόκειται περὶ νόθου μόνον ἔργου.

— Ἡ αὐτοκρατορικὴ πινακοθήκη τῆς Πετρούπολεως ἀπέκτησε γραφὴν τινα τοῦ φλαμανδοῦ ζωγράφου βᾶν Κράσμπικ, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔργα εἶναι σπανιώτατα. Ἡ αὐτοκρατορικὴ πινακοθήκη ἐκέκτητο ἐν τῷ ὁποίῳ ἀπεδείχθη ἕστερον ὡς νόθον. Τὸ ἤδη ἀποκτηθὲν εἶναι γνήσιον καὶ ἀρίστα διατηρούμενον.

## ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ὁ ἐν Κων' πόλει δημοσιογράφος καὶ πρόεδρος τοῦ μουσικοῦ συλλόγου «Ὁρφέως» κ. Γ. Ι. Παππαδόπουλος, ἀπὸ πολλοῦ ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τῶν εἰς τὴν πάτριον ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ἀναφερομένων ζητημάτων, ἐφιλοπόνησε μετὰ δωδεκαετῆς ἐνδελεχεῖς ἐρεῦνας κ' ἐργασίαν σκιαγραφεῖν αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς μετὰ βιογραφίαν τῶν κατὰ καιροὺς διαπρεπῶν μελωδῶν, ὑμνογράφων, μουσικῶν τε καὶ μουσολήπτων, ὑπὸ τὸν τίτλον ΣΥΜΒΟΤΛΗ Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλλ. ἐκκλησιᾶς ἈΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. Τὸ βιβλίον θ' ἀποτελέσῃ τόμον ἐκ 40 τυπογραφικῶν φύλλων, σχήματος μεγάλου ὀγδόου, θὰ τιμᾶται δὲ δύο ἀργυρᾶ μετρήτια ἢ 10 δραχμαίς. Τὸ συνιστῶσι θερμῶς τὰ τε Πατριαρχεῖα καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Κ. Ν. Ράδος δικηγόρος, ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν νέου βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον Ο ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ ΑΓΩΝ (Τελευταία φάσις τοῦ γλωσσικοῦ ἡμῶν ζητήματος), ἐν ᾧ θὰ περιέχωνται γινώμαι πολλῶν σοφῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀνδρῶν περὶ τῆς προτιμότερας διὰ τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα γλώσσης ὡς καὶ ἐκτενὲς πραγματεία τοῦ ἰδίου κ. Ράδου περὶ αὐτῆς. Τὸ βιβλίον θὰ τιμᾶται δραχμῶν 2, αἱ δὲ παραγγελίαι ἀπευθύνονται τοῖς βιβλιοπώλαις Μπάρτ καὶ Χίρστ.

## ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Νέος τις ἀπένταρος μισθώνει ἀμαξάν διὰ νὰ κάμῃ ἐπίσκεψιν τινα ἐπίσημον. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν εἰξεύρει πῶς θὰ πληρώσῃ.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπισκέψεως καταβαίνει καὶ βλέπει τὸν ἀμαξηλάτην κοιμώμενον ἐντὸς τῆς ἀμάξης.

— Ἀ! τὸν καίμενον! κρίμα εἶνε νὰ τον ἔσπνῃσῃ καὶ νὰ του χαλάσῃ τὸν ὕπνον, εἶπε μετὰ συγκινήσεως καὶ ἀπῆλθε πεζός.

✱

Ἐντὸς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης πρώτης θέσεως. Ὁ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων λέγει πρὸς κυρίαν καθήμενην νωχελῶς:

— Μά, κυρία μου, ἔχετε εἰσιτήριο τρίτης θέσεως καὶ ἔρχεσθε εἰς τὴν πρώτην!

— Μὲ συγχωρεῖς, ἀποκρίνεται ἡ κυρία ἀφελέστατα καὶ χωρὶς νὰ ταραχθῇ, ἐνόμισα ὅτι εἶνε δευτέρα.

## ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

Β'. ΤΡ. ΜΗΝΙΑ

### ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Ἀποτελοῦμαι ἐκ πέντε λέξεων, ὧν ἡ πρώτη εἶνε τὸ ὄργανον τῆς ἀναπνοῆς, ἡ δευτέρα ῥῆμα χρόνου Ἀορ. προσ. δ'. πληθ., ἡ τρίτη μία τῶν χαρίτων, ἡ τέταρτη κοσμητικὸν ἐπιθετικὸν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ θεοῦ τῶν ποιμένων, ἡ πέμπτη ὑπερσυντέλικος τοῦ ὄρνυμι ἐν τῇ ὀριστικῇ, καὶ ἡ ἕκτη ὄνομα στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων. Καὶ τὰ μὲν ἀρχικὰ αὐτῶν γράμματα ἀποτελοῦσι ὄνομα ἀρχαίου φιλοσόφου, τὰ δὲ τελικὰ ἐπιθετικὸν ἐμφαίνον νεότητα.

### ΑΙΝΙΓΜΑ

Τ' ὄνομά μου ἀποτελοῦν  
Εἰς τὴν θέσιν ἂν τεθοῦν  
Ἦρα, Θέτις, Ἀφροδίτη  
Νηρηΐς καὶ Ἀμφιτρίτη.

## ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χ. Π. Τυπογράφου Πάτρας. Μὲ ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν ἀδυνατοῦμεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν αἱ μεγάλαι δαπάναι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Α. Μ. ὅχι αὐτὸ τοῦ ζητεῖτε, ἀλλ' οὔτε κἂν ἀνταλλαγὴν φύλλων δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι. Μ. Τ. Ναύπλιον. Πλὴν τοῦ γρίφου τὰ λοιπὰ δημοσιευθῆσονται, ἀγαμένομεν σύντομα πάντοτε καὶ... καλλιτέρα. Π. Π. Πάτρας. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Δ. Κ. Σ. Πάτρας. Ὁμοίως καὶ τοῦ ἐξαδέλφου σας Π. Σ. Ἀδ. Α. Καβάλλαν. Ἐχετε δίκαιον· εἰχομεν λησμονήσει νὰ μεταδώμεν εἰς τὸ ξ. τῆς Γαλλίας. Τὰ φύλλα ὅλα ἀπεστάλθησαν εἰς τὸν κ. Κ. Δ. ἐν Θάσῳ· σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς προσπάθειάς σας. Α. Α. Γαλάζιον. Ταχυδρομικῶς λαμβάνετε τὸν 1 καὶ 4 ἀριθμὸν, καὶ τὴν ἀπόδειξιν· ἡ διεύθυνσις σας ἐγένετο γαλλιστί· εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς συστάσεις σας. Α. Σ. Νάξον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη μετ' ὅ. 5, ἐνεγράφητε καὶ ἀπεστάλθησαν τὰ φύλλα μετὰ τῆς ἀποδείξεως ὅπως μᾶς πέμψητε καὶ τὸ ὑπόλοιπον δρ 7. Π. Χ. Βουκουρεστίον. Τὰ φύλλα τοῦ συνδρομητοῦ Α. Κ. σᾶς ἀπεστάλθησαν.